

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อคะแนนการสอบประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับชาติ ด้านความสามารถทางภาษา ศึกษาเปรียบเทียบโรงเรียนที่มีผล (NT) สูงและต่ำใน จังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยพหุระดับ ได้แก่ ปัจจัยระดับนักเรียนกับปัจจัย ระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อคะแนนการสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ด้าน ความสามารถทางภาษา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ที่มีผลคะแนน (NT) สูงและต่ำ เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยพหุระดับ ได้แก่ ปัจจัยระดับนักเรียนกับปัจจัยระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อคะแนนการสอบประเมินคุณภาพ การศึกษาระดับชาติ ด้านความสามารถทางภาษา นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ที่มีผลคะแนน (NT) สูงและต่ำ กลุ่ม ตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2556 โรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก ที่ได้คะแนนค่าเฉลี่ย (NT) นักเรียนกลุ่มสูง จำนวน 47 โรงเรียน 67 ห้องเรียน นักเรียน 1,512 คน คะแนนค่าเฉลี่ย (NT) นักเรียนกลุ่มต่ำ จำนวน 65 โรงเรียน 68 ห้องเรียน นักเรียน 1,260 คน รวมทั้งหมด 135 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน ทั้งหมด 2,772 คน และครูผู้สอนภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างมาจาก จำนวนห้องเรียนของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 135 คน ที่ได้มาโดยการสุ่ม แบบสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามสำหรับ นักเรียน ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมได้จากแบบบันทึกเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาไทยนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-3 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำแบบทดสอบมีค่าความ เชื่อมั่นเท่ากับ 0.8313 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7758 แบบสอบถามวัดสภาพแวดล้อมที่บ้านมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7301 แบบวัดความ เอาใจใส่ผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการเรียนรู้มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7542 แบบสอบถาม สำหรับครู แบบสอบถามคุณภาพการสอนครูภาษาไทยมีความเชื่อมั่น 0.7431 แบบสอบถาม บรรยากาศใน ชั้นเรียนมีความเชื่อมั่น 0.8735 การวิเคราะห์ ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows และโปรแกรม HLM edition for Windows

สรุปผล

จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยพหุระดับเพื่อค้นหาตัวแปรระดับนักเรียนระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อคะแนนการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา โรงเรียนที่มีผล (NT) สูงและต่ำในจังหวัดพิษณุโลก สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์พหุระดับ เพื่อศึกษาปัจจัยระดับนักเรียนและระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา

1.1 ผลการวิเคราะห์พหุระดับนักเรียน ที่ส่งผลคะแนนการสอบ (NT) กลุ่มสูง

จากผลการทดสอบอิทธิพลคงที่ (Fixed effects) พบว่า ปัจจัยระดับนักเรียนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา สูงสุด คือ สัมประสิทธิ์การถดถอยของเจตคติต่อการเรียน มีค่าเท่ากับ 0.473 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งส่งผลทางบวกต่อค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ตัวแปรอิสระระดับนักเรียนร่วมกันพยากรณ์ ค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา ได้ร้อยละ 25.74 จากผลการวิเคราะห์เบื้องต้นแสดงว่า การที่นักเรียน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา แตกต่างกัน เนื่องจากผลของ ตัวแปรอิสระระดับนักเรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียนภาษาไทย (ATT)

จากผลการทดสอบอิทธิพลสุ่ม (Random Effects) พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา กลุ่มสูง มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยถดถอยของความรู้พื้นฐานเดิม (GRADE) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของของสภาพแวดล้อมทางบ้าน (ENV) มีค่าความแปรปรวนระหว่างห้องเรียนเท่ากับ 1.5492 , 1.549 ตามลำดับซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า มีตัวแปรอื่น ๆ ในระดับที่สูงกว่าระดับนักเรียนส่งผลค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) กลุ่มสูง ด้านความสามารถทางภาษา นอกจากนี้ยังมีตัวแปรอื่น ๆ ในระดับที่สูงกว่าระดับนักเรียนที่ส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยสภาพแวดล้อมทางบ้าน (ENV) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของความรู้พื้นฐานเดิม (GRADE)

1.1.1 ผลการวิเคราะห์ระดับห้องเรียน เมื่อนำเอาค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) กลุ่มสูง ด้านความสามารถทางภาษาของห้องเรียนมาเป็นตัวแปรตาม

เมื่อนำตัวแปรระดับห้องเรียนเป็นตัวแปรอิสระและนำเอาค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) กลุ่มสูง ด้านความสามารถทางภาษา ของห้องเรียน b_{0j} มาเป็นตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาผลการทดสอบอิทธิพลคงที่ (Fixed effects) พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมผลคะแนนการสอบ (NT) กลุ่มสูง ด้านความสามารถทางภาษา มีค่าเท่ากับ 18.256 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อคะแนนการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา สูงสุด คือ บรรยากาศในชั้นเรียน (CLASS) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย เท่ากับ 0.999 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับห้องเรียน เมื่อนำเอาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรระดับนักเรียนมาเป็นตัวแปรตาม

เมื่อพิจารณาผลจากการวิเคราะห์ที่นำเอาตัวแปรระดับห้องเรียนเป็นตัวแปรอิสระและนำเอาค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบ (NT) กลุ่มสูง ของห้องเรียนมาเป็นตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาผลการทดสอบอิทธิพลคงที่ (Fixed effects) พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยความรู้พื้นฐานเดิม ไม่มีตัวแปรระดับห้องเรียนใดที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรที่ส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของสภาพแวดล้อมทางบ้าน มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ คุณภาพการสอนของครู (QUAL)

สำหรับผลการทดสอบอิทธิพลสุ่ม (Random effects) พบว่า ค่าส่วนที่เหลือของสัมประสิทธิ์การถดถอยของความรู้พื้นฐานเดิม สัมประสิทธิ์การถดถอยของสภาพแวดล้อมทางบ้าน มีค่าความแปรปรวนระหว่างห้องเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ายังมีปัจจัยอื่นๆที่ส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของสภาพแวดล้อมทางบ้าน

1.1.3 จากการวิเคราะห์ทั้งในระดับนักเรียนและระดับห้องเรียน สามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์ เป็นสมการในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

โมเดลระดับนักเรียน (Within - Class Model)

$$Y_{ij} = b_{0j} + b_{1j} 0.422 (GARED) + b_{2j} 0.157 (MOTV) + b_{3j} 0.473 (ATT^*) + b_{4j} 0.688 (ENV) + b_{5j} 0.323 (PLS) + e_{ij}$$

โมเดลระดับห้องเรียน (Between-Class Model)

$$b_{0j} = 0.731 (QUAL) + 0.999 (CLASS^*) + u_0$$

$$b_{5j} = 0.612 + 2.847 (QUAL^*) + 1.671 (CLASS) + U_4$$

1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับนักเรียนที่ส่งผลการสอบ (NT) กลุ่มต่ำ

จากผลการทดสอบอิทธิพลคงที่ (Fixed effects) พบว่า ปัจจัยระดับนักเรียนที่ส่งผลค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) กลุ่มต่ำ ด้านความสามารถทางภาษา สูงสุด คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของความรู้พื้นฐานเดิม เท่ากับ 2.011 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งส่งผลทางบวกต่อค่าเฉลี่ยผลการสอบ (NT) กลุ่มต่ำ ด้านความสามารถทางภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ตัวแปรอิสระระดับนักเรียนร่วมนกันพยากรณ์ค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา ได้ร้อยละ 12.94 จากผลการวิเคราะห์เบื้องต้น แสดงว่า การที่นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา แตกต่างกัน เนื่องจากผลของตัวแปรอิสระระดับนักเรียน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม (GRADE)

ผลการทดสอบอิทธิพลสุ่ม (Random Effects) พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) กลุ่มต่ำ ด้านความสามารถทางภาษา มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของความรู้พื้นฐานเดิม (GRADE) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย (ATT) มีค่าความ

แปรปรวนระหว่างห้องเรียนเท่ากับ 2.909 , 1.430 ตามลำดับซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า มีตัวแปรอื่น ๆ ในระดับที่สูงกว่าระดับนักเรียนส่งผลค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา นอกจากนี้ยังมีตัวแปรอื่น ๆ ในระดับที่สูงกว่าระดับนักเรียนที่ส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยค่าเฉลี่ยของความรู้พื้นฐานเดิม (GRADE) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย (ATT)

1.2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับห้องเรียน เมื่อนำเอาค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT)

กลุ่มต่ำ ด้านความสามารถทางภาษา ของห้องเรียนมาเป็นตัวแปรตาม

เมื่อนำตัวแปรระดับห้องเรียนเป็นตัวแปรอิสระและนำเอาค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) กลุ่มต่ำ ด้านความสามารถทางภาษา ของห้องเรียน b_{0j} มาเป็นตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาผลการทดสอบอิทธิพลคงที่ (Fixed effects) พบว่า ปัจจัยระดับห้องเรียนที่ส่งผลค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา สูงสุด มีค่าเท่ากับ 13.009 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา สูงสุด คือ คุณภาพการสอนของครูภาษาไทย (QUAL) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย เท่ากับ 0.736 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับห้องเรียน เมื่อนำเอาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรระดับนักเรียนมาเป็นตัวแปรตาม

ผลจากการวิเคราะห์ที่นำเอาตัวแปรระดับห้องเรียนเป็นตัวแปรอิสระและนำเอาผลค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) กลุ่มต่ำ ของห้องเรียนมาเป็นตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาผลการทดสอบอิทธิพลคงที่ (Fixed effects) พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของความรู้พื้นฐานเดิม และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ไม่มีตัวแปรระดับห้องเรียนใดที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับผลการทดสอบอิทธิพลสุ่ม (Random effects) พบว่า ค่าส่วนที่เหลือของสัมประสิทธิ์การถดถอยของความรู้พื้นฐานเดิมและสัมประสิทธิ์การถดถอยของเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย มีค่าความแปรปรวนระหว่างห้องเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ายังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของความรู้พื้นฐานเดิมและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย

2.2.3 จากการวิเคราะห์ทั้งในระดับนักเรียนและระดับห้องเรียน สามารถนำมาสร้างสมการพยากรณ์ เป็นสมการในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้
โมเดลระดับนักเรียน (Within – Class Model)

$$Y_{ij} = b_{0j} + b_{1j} 0.422 (GARED *) + b_{2j} 0.157 (MOTV) + b_{3j} 0.473 (ATT) + b_{4j} 0.668 (ENV) + b_{5j} 0.323 (PLS) + e_{1j}$$

โมเดลระดับห้องเรียน (Between-Class Model)

$$b_{0j} = 0.736 (QUA L*) + 0.525 (CLASS) + u_0$$

$$b_{4j} = 2.051 + 1.410 (QUAL) + 0.669 (CLASS) + U_4$$

อภิปรายผล

ผลการศึกษาปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อคะแนนการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา : ศึกษาเปรียบเทียบโรงเรียนที่มีผล (NT) สูงและต่ำในจังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยได้แบ่งตัวแปรออกเป็น 2 ระดับ คือตัวแปรระดับนักเรียน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม เจตคติต่อการเรียนภาษาไทย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำข้อสอบ(NT) เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย สภาพแวดล้อมที่บ้าน และความเอาใจใส่ผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียน ตัวแปรระดับห้องเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอนของครูภาษาไทย บรรยากาศในชั้นเรียน ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย และศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการประเมินคุณภาพระดับชาติ วิชา คณิตศาสตร์ อยู่บ้าง แต่ไม่พบว่า มีการศึกษาปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อคะแนนการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา ศึกษาเปรียบเทียบโรงเรียนที่มีผล (NT) สูงและต่ำ ผู้วิจัยจึงนำผลการวิจัยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา ศึกษาเปรียบเทียบโรงเรียนที่มีผล (NT) สูงและต่ำในจังหวัดพิษณุโลก มาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพระระดับ เพื่อศึกษาปัจจัยระดับนักเรียนและปัจจัยระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา

1.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพระระดับระดับนักเรียนกลุ่มสูง

1.1.1 จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยระดับนักเรียนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) นักเรียนกลุ่มสูง ด้านความสามารถทางภาษา พบว่าผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ตัวแปรระดับนักเรียนส่งผลต่อคะแนนการสอบ (NT) สูง ได้แก่ เจตคติการเรียนภาษาไทย ส่งผลต่อคะแนนการสอบ (NT) สูง อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยผลต่อคะแนนการสอบ (NT) นักเรียนที่มีเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยสูงจะรักการเรียน มีความสนใจ เอาใจใส่ค้นคว้าหาความรู้ได้อย่างเสมอ เพราะนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยย่อมมีความสนใจเอาใจใส่ต่อการเรียนไม่ทอดทิ้งต่อบัญหาอุปสรรคเห็นประโยชน์และความสำคัญของเนื้อหาภาษาไทย ทำให้ชอบการเรียนภาษาไทย มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนวิชาภาษาไทยให้ได้ดี จึงทำให้ผลการเรียนดีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ต่างจากนักเรียนที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาไทย จะไม่ตั้งใจเรียน ท้อแท้เบื่อหน่ายต่อการเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ตกต่ำ เจตคติเป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่ชอบ ดังนั้นครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนให้สนุกสนานเอาใจใส่ผู้เรียนด้วยความเมตตา ทำให้ผู้เรียนจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ในทางที่ดี จนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยเจตคติ ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542 : 235) หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Attitude คำภาษาอังกฤษดังกล่าวมาจากคำในภาษาละตินว่า Aptitude หรือ Aptitudo ซึ่งหมายถึง ความพร้อม หรือแนวโน้มที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับเจตคติของบุคคล ทำให้ทราบว่าเจตคติต่อการเรียนของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียนโดยตรง หากผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ดีจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น แต่ถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่ดีจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีขึ้นไปด้วย ทั้งนี้เพราะเจตคติที่ดีหรือไม่ดีต่อการเรียนของผู้เรียนจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ผู้เรียนที่มีเจตคติดีต่อการเรียนจะให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ส่วนผู้เรียนผู้เรียนที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนมักจะทำให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนไม่ดีขึ้น ซึ่งสนับสนุนแนวคิดของ onasstasi (อ้างถึงใน เยาวเรศ จันทะเสน, 2545 :13) ให้นิยามว่า เจตคติเป็นความโน้มเอียงที่จะแสดงออกในทางชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ และแนวคิดของ ยุทธภูมิ ตรีเถื่อน (2552 : 9) ได้สรุปไว้ว่าเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยว่า ความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทยซึ่งอาจเป็นไปทางบวกหรือทางลบ

จากผลการวิจัย ตัวแปรเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ส่งผลต่อคะแนนการสอบ (NT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่งผลทางบวกต่อค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) กอบชัยโพธิ์นาแคะ (2546 : 79) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย มีอิทธิพลทางตรงต่อและทางอ้อมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จุฬารัตน์ ออบมาลี (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการประเมินคุณภาพระดับชาติ วิชา คณิตศาสตร์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ปัจจัยด้านเจตคติต่อ

วิชาคณิตศาสตร์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทศณรงค์ จารุเมธีชน (2548 : 196) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดเลย : การวิเคราะห์เชิงสาเหตุทุกระดับโดยใช้โมเดลระดับลดหลั่นเชิงเส้น พบว่าเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรง และพิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552 : 129) ได้ศึกษาปัจจัยต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการวิเคราะห์ทุกระดับพบว่า ตัวแปรเจตคติมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

1.1.2 จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยทุกระดับระดับนักเรียนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) นักเรียนกลุ่มต่ำ ด้านความสามารถทางภาษา พบว่าผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ความรู้พื้นฐานเดิมส่งผลต่อคะแนนการสอบ (NT) ต่ำ อย่างน้อยสามทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานเดิมดีอยู่แล้วจะช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนในระดับสูงขึ้นไปได้ดี อีกทั้งยังง่ายต่อการเรียนรู้ เพราะพื้นฐานความรู้พื้นฐานเดิมจะเป็นฐานสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้มาใช้ได้อย่างต่อเนื่องสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว และส่งเสริมให้ผลการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับทฤษฎี การเรียนรู้ของบลูม (Bloom,1976) ที่กล่าวว่า พื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนเป็นคุณลักษณะด้าน ความรู้ ความคิด และความสามารถทั้งหลายของผู้เรียนที่มีมาก่อนจะเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การมีความรู้เดิมในโอกาสที่จะประสบความสำเร็จก็มาก จากนิยามและแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความรู้พื้นฐานเดิมประกอบด้วยความรู้ ทักษะและความสามารถที่จำเป็นต่อการเรียนเรื่องใหม่ เนื้อหาวิชาที่เรียนในโรงเรียนโดยทั่วไป มักมีลำดับจากต่ำไปหาสูงต่อเนื่องกัน คือ อยู่ในลักษณะที่เนื้อหาช่วงหลังจะต้องอาศัยเนื้อหาบางเรื่องที่เรียนรู้อีกก่อน แม้ในวิชาที่มีลำดับต่ำไปหาสูงต่อเนื่องกันไป น้อยกว่าวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ได้แก่ วิชาภาษา วรรณคดี ประวัติศาสตร์ หรือวิชาสังคมศึกษาก็ตาม ดังนั้นนักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานดีก็จะสามารถนำความรู้ที่นำมาใช้อย่างต่อเนื่องช่วยให้ผู้เรียนรู้เรื่องใหม่ได้ดีและรวดเร็วยิ่งขึ้น

ผลการวิจัย ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิม ส่งผลต่อคะแนนการสอบ (NT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่งผลทางบวกต่อค่าเฉลี่ยผลคะแนนการสอบ (NT) สอดคล้องงานวิจัยของ (พิมพ์ประภา อรัญมิตร 2552: 8) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนปลายปีที่ผ่านมามี คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดีด้วย และสอดคล้องงานวิจัยของ จุฬารัตน์ ออบมาลี (2553 : 70 - 80) ผลวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม วิชาคณิตศาสตร์เป็นปัจจัยทางตรงและทางอ้อมต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และสอดคล้องงานวิจัย (กอบชัย โพธิ์นาแค 2546 : 84) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 810 คน พบว่าตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมมีอิทธิพลทางตรงอย่างเดี่ยวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย (สาวิตรี อยู่สุข 2553 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อทักษะการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ร้อยเอ็ด เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวน 370 คน พบว่าตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อทักษะการอ่านและการเขียนวิชาภาษาไทย และงานวิจัยของ เยาวลักษณ์ ศรีสุนนท์ (2552 : 81) พบว่าตัวแปรอิสระระดับนักเรียนที่ส่งผลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย คือ ความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทย

1.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยระดับห้องเรียนนักเรียนกลุ่มสูง

1.2.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยระดับห้องเรียน เมื่อนำเอาค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบ

(NT) กลุ่มสูง ด้านความสามารถทางภาษา ของห้องเรียนมาเป็นตัวแปรตาม

เมื่อนำตัวแปรระดับห้องเรียนเป็นตัวแปรอิสระและนำเอา ค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบ (NT) กลุ่มสูง ด้านความสามารถทางภาษาของห้องเรียน เป็นตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาผลการทดสอบอิทธิพลคงที่ (Fixed effects) พบว่า ค่าเฉลี่ยผลการสอบ (NT) กลุ่มสูง ด้านความสามารถทางภาษา มีค่าเท่ากับ 18.256 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบ (NT) กลุ่มสูง สูงสุดคือ บรรยากาศในชั้นเรียน (CLA) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.999 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับผลการทดสอบอิทธิพลสุ่ม (Random effects) พบว่าค่าส่วนที่เหลือของค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบ (NT) กลุ่มสูง ด้านความสามารถทางภาษา (b_{0j}) มีความแปรปรวนระหว่างห้องเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ายังมีปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนนผลทดสอบ (NT) กลุ่มสูง ด้านความสามารถทางภาษา ของห้องเรียนฉะนั้นผลการวิจัยส่วนนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

บรรยากาศในชั้นเรียน ส่งผลทางบวกต่อค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) กลุ่มสูง ด้านความสามารถทางภาษา ของห้องเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ห้องเรียน ภาษาไทยที่มีบรรยากาศในชั้นเรียนดี เป็นห้องเรียนที่สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เอื้อต่อการเรียนการสอน สภาพห้องเรียน ห้องเรียนสะอาด ไม่มีเสียงดังรบกวน และสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เชื่อมโยงต่ออารมณ์ของนักเรียนขณะที่มีการเรียนการสอน ได้แก่ พฤติกรรมการแสดงออกของครูผู้สอน พฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ซึ่งอาจส่งผลให้ห้องเรียนที่มีบรรยากาศในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) กลุ่มสูง ของห้องเรียนสูง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาบรรณ (2541 : 4) ได้ให้

ความหมายของบรรยากาศในชั้นเรียนว่า หมายถึง องค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านสมอง และด้านอารมณ์ ซึ่งอิทธิพลต่อการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ อยากรู้ อยากเห็น จินตนาการ และเสาะแสวงหาความรู้อย่างสร้างสรรค์ (รัชชก บุญปุ, 2547 : 39) ได้แบ่งบรรยากาศในการเรียนการสอนเป็น 2 ประเภท คือ 1. บรรยากาศทางกายภาพ เป็นการสร้างบรรยากาศหรือสิ่งแวดล้อมที่ดีในห้องเรียนซึ่งมีผลต่อการเรียนการสอนและเจตคติของนักเรียน โดยจัดให้ห้องเรียนมีบรรยากาศทางกายภาพที่เหมาะสม ได้แก่ ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก ห้องเรียนมีสีสันทันดูสบายตา ไม่มีเสียงรบกวน ขนาดของห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน นอกจากนี้ต้องมีบรรยากาศของความเป็นอิสระต่อการเรียนรู้ สามารถปรับเปลี่ยนห้องเรียนได้ตามความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน และ 2. บรรยากาศทางจิตใจ เป็นบรรยากาศที่ประกอบด้วย บรรยากาศของความคุ้นเคยหรือมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจติดตาม ศึกษาค้นคว้า นอกจากนี้ยังประกอบด้วย การยอมรับนักเรียนที่มိต่อผู้สอน บรรยากาศของการกระตุ้นความสนใจ ซึ่งเป็นบรรยากาศที่ครูผู้สอนกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจและนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนด พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2544 : 48 - 52) ได้อธิบายถึงบรรยากาศการเรียนการสอนซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยบรรยากาศทางกายภาพ และบรรยากาศทางจิตใจ

จากผลการวิจัย ตัวแปรระดับห้องเรียน คือ บรรยากาศในชั้นเรียน ที่ส่งผลต่อคะแนนการสอบ (NT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 สอดคล้องงานวิจัยของพิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552 ,144) ได้ศึกษาปัจจัยต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ตัวแปรบรรยากาศในชั้นเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เยาวลักษณ์ ศรีสุนนท์ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พบว่า บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ยุทธภูมิ ดรเถื่อน (2550 : 78) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย พบว่า บรรยากาศในชั้นเรียน เป็นตัวแปรเป็น ตัวแปรระดับโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย และส่งผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การศึกษาของนักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่าน ได้ข้อค้นพบว่า การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนของครู ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ซึ่งมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ งานวิจัยของ ประโยชน์ คุปต์กาญจนากุล (2532 : 131) ที่พบว่า บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลเชิงสาเหตุทางตรงต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และงานวิจัยของ กอบชัย โพธินาแค (2546 : 86) ที่ศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดศรีสะเกษ พบว่าเจตคติต่อบรรยากาศในชั้นเรียนมี

อิทธิพลทางตรงและทางอ้อมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โทลตัน (Tolton, 1987 : 507- 525) ที่ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน กับเจตคติต่อ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่าเจตคติของนักเรียนต่อสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยังมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน วราภรณ์ วิหคโค (2536 : 94-95) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยจะเห็นว่าบรรยากาศในชั้นเรียนช่วยส่งเสริมทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียน ซึ่งมีผลต่อการเรียนเจตคติและพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน หากโรงเรียนจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีจะส่งผลต่อคุณภาพการเรียนของนักเรียน

1.2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับห้องเรียน เมื่อนำเอาค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT)

กลุ่มต่ำ ด้านความสามารถทางภาษา ของห้องเรียนมาเป็นตัวแปรตาม

เมื่อนำตัวแปรระดับห้องเรียนเป็นตัวแปรอิสระและนำเอาค่าเฉลี่ยผลการสอบ (NT)

กลุ่มต่ำ ด้านความสามารถทางภาษาของห้องเรียน เป็นตัวแปรตาม เมื่อพิจารณาผลการทดสอบอิทธิพลคงที่ (Fixed effects) พบว่า เฉลี่ยคะแนนผลการสอบ (NT) นักเรียนกลุ่มต่ำ ด้านความสามารถทางภาษา มีค่าเท่ากับ 13.009 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อ ค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบ (NT) กลุ่มต่ำ ด้านความสามารถทางภาษา สูงสุดคือ คุณภาพการสอนครูภาษาไทย (QUAL) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.736 ไม่มีตัวแปรระดับห้องเรียนใดที่ส่งผลคะแนนการสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับผลการทดสอบอิทธิพลสุ่ม (Random effects) พบว่าค่าส่วนที่เหลือของ ค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) กลุ่มต่ำ ด้านความสามารถทางภาษา (b_{0j}) มีความแปรปรวนระหว่างห้องเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ายังมีปัจจัยอื่นๆที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) กลุ่มสูง ด้านความสามารถทางภาษา ของห้องเรียนฉะนั้นผลการวิจัยส่วนนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

คุณภาพการสอนของครูภาษาไทยส่งผลทางบวกต่อผลการทดสอบ (NT) กลุ่มต่ำ ด้านความสามารถทางภาษา ของห้องเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า คุณภาพการสอนของครูภาษาไทย ครูต้องดำเนินการสอนในหน้าที่การเรียนการสอนให้บรรลุสำเร็จตามเป้าหมาย ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ มีการวางแผนและเตรียมการสอนเตรียมเนื้อหากิจกรรม สื่อการเรียนการสอน และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2524 : 26) ให้ความหมายว่าคุณภาพของการสอน หมายถึงการสอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ ที่อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูง เช่น ความสามารถในการเสนอบทเรียนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีความรอบรู้ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม การให้แรงเสริมที่สอดคล้องกับผู้เรียน การค้นหาข้อมูลย้อนกลับ และการแก้ไข

ข้อบกพร่อง การให้คั่นคว่ำเพิ่มเติมจากในชั้นเรียนเป็นต้น จะเห็นว่า การสอนที่มีคุณภาพจะอำนวยความสะดวกให้การเรียนการสอนประสิทธิภาพสูง ดังนั้นพฤติกรรมการสอนของครูจึงเป็นตัวกำหนดผลการเรียนในโรงเรียนได้เป็นอย่างมาก

1.3 ผลการวิเคราะห์ระดับห้องเรียน เมื่อนำเอาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรระดับนักเรียนมาเป็นตัวแปรตาม

1.3.1 ผลจากการวิเคราะห์ที่นำเอาตัวแปรระดับห้องเรียน กลุ่มสูง เป็นตัวแปรอิสระ และนำเอาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรระดับนักเรียน คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของความรู้พื้นฐานเดิม และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของสภาพแวดล้อมทางบ้าน มาเป็นตัวแปรตาม ผลการทดสอบอิทธิพลคงที่ (Fixed effects) พบตัวแปรที่ส่งผลต่อสัมประสิทธิ์การถดถอยความรู้พื้นฐานเดิม ไม่มีตัวแปรระดับห้องเรียนใดที่ส่งผลคะแนนการสอบ (NT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรที่ส่งผลต่อสัมประสิทธิ์การถดถอยสภาพแวดล้อมทางบ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ คุณภาพการสอนของครูภาษาไทย (QUAL) ที่เป็นเช่นนี้เพราะคุณภาพการสอนของครูภาษาไทย เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย การเสริมแรงที่สอดคล้องกับผู้เรียน ค้นหาข้อมูลย้อนกลับเพื่อการแก้ไขข้อบกพร่อง และการให้คั่นคว่ำเพิ่มเติมจากในชั้นเรียน จากเหตุผล

ผลการวิจัย ตัวแปรที่ส่งผลต่อสัมประสิทธิ์การถดถอยสภาพแวดล้อมทางบ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ คุณภาพการสอนครูภาษาไทย สอดคล้องงานวิจัยของ สติพร เชาวน์ชัย (2553 : 41) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน จ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 242 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ พบว่า คุณภาพการสอนของครูเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อ O-NET มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552 : 144) ได้ศึกษาปัจจัยต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 3 โดยการวิเคราะห์หุระดับผลวิจัยพบว่า ตัวแปรคุณภาพการสอนของครู มีค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 .

1.3.2 ผลจากการวิเคราะห์ที่นำเอาตัวแปรระดับห้องเรียน กลุ่มต่ำ เป็นตัวแปรอิสระ และนำเอาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรระดับนักเรียน คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของความรู้พื้นฐานเดิมและค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย มาเป็นตัวแปรตามผลการทดสอบอิทธิพลคงที่ (Fixed effects) พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ ความรู้พื้นฐานเดิมและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ คุณภาพการสอนครูภาษาไทย (QUAL) และบรรยากาศในชั้นเรียน ที่เป็นเช่นนี้ เพราะคุณภาพการสอน ถึงแม้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนตาม

หลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ การเสริมแรงที่สอดคล้องกับผู้เรียน ค้นหาข้อมูลย้อนกลับเพื่อการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนของนักเรียน และการให้คำปรึกษาเพิ่มเติมจากในชั้นเรียน จะเป็นส่วนสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วยิ่งขึ้น

สอดคล้องกับ สกิปพร เซวาน์ชัย (2553 : 45) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจ่านกร้อง จังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการสอนของครูภาษาไทยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวแปรบรรยากาศในชั้นเรียน (CLASS) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่าการร่วมกิจกรรมที่เน้นความสนุกสนานของผู้เรียน ซึ่งโรงเรียนที่ครูจัดกิจกรรมเรียนรู้ให้กับนักเรียนอย่างเต็มเวลา จนทำให้นักเรียนมีผลการเรียนสูงอาจไม่เน้นในการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่ดี ไม่ได้จัดให้มีป้ายนิเทศที่ความรู้ หรือสวยงามในห้องเรียน ในขณะที่ครูที่เน้นการจัดห้องเรียนหรือจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนมีความสนุกสนานอาจทำให้นักเรียนร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนานจนละเลยการฝึกทักษะด้านความรู้ความจำองค์ความรู้ และการที่นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างสนุกสนานอาจทำให้นักเรียนเกิดความสนิทสนมกับครู นักเรียนจะมีความรู้สึกที่ครูใจดีและไม่ลงโทษเมื่อนักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ทำให้ขาดความรับผิดชอบต่อการเรียนและขาดความมีวินัยในการทำงาน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ลดลง ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความผูกพันกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ สายันต์ สาระบุตร (2539 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า บรรยากาศในชั้นเรียนมีแนวโน้มที่จะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย โดยครูผู้สอนต้องลดเวลาในการจัดบรรยากาศด้านกายภาพและเพิ่มเวลาให้กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในห้องเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทุกระดับ ปัจจัยระดับนักเรียนและปัจจัยระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา

2.1 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยทุกระดับระดับนักเรียนกลุ่มสูงและนักเรียนกลุ่มต่ำ ปัจจัยที่ส่งผลทางบวกต่อคะแนนการสอบ (NT) กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ด้านความสามารถทางภาษา นักเรียนกลุ่มสูง

จากผลการวิจัยพบว่าเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยส่งผลทางบวกต่อผลค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบ (NT) กลุ่มสูง ด้านความสามารถทางภาษาเป็นแนวทางสำหรับครูภาษาไทย ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของ วิชาภาษาไทย เพราะเจตคติต่อการเรียนของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียนโดยตรง หากผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ดีจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น แต่ถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่ดีจะส่งผลให้

ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีขึ้นไปด้วย ทั้งนี้เพราะเจตคติที่ดีหรือไม่ดีต่อการเรียนของผู้เรียนจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ผู้เรียนที่มีเจตคติดีต่อการเรียนจะให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ส่วนผู้เรียนผู้เรียนที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนมักจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีขึ้นไปด้วย สอดคล้องงานวิจัยของยุทธภูมิ ตรีเถื่อน (2550 : 73) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการเรียนภาษาไทยมีอิทธิพลในรูปแบบที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และงานวิจัย จุฬารัตน์ ออบมาลี (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการประเมินคุณภาพระดับชาติ วิชา คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

นักเรียนกลุ่มต่ำ

จากผลการวิจัยพบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมภาษาไทยส่งผลทางบวกต่อค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบ (NT) กลุ่มต่ำ ด้านความสามารถทางภาษา ความรู้พื้นฐานเดิม ซึ่งเป็นเรื่องพื้นฐานในการเรียนเรื่องต่อไป นักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานที่ดี ก็จะสามารถนำความรู้มาใช้ได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทยควรมีการทดสอบพื้นฐานความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ก่อนเรียนถ้าพบนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ต่ำ ก็ควรสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาความรู้ของนักเรียนต่อไป สอดคล้องงานวิจัยของ กอบชัย โพธินาแคะ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทยมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย และงานวิจัย พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552 : 143) ได้ศึกษาปัจจัยต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลอย เขต 3 โดยการวิเคราะห์หุระดับ ผลวิจัยพบว่า ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยระดับห้องเรียน ปัจจัยที่ส่งผลทางบวกต่อค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) กลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ด้านความสามารถทางภาษา ได้แก่

นักเรียนกลุ่มสูง

2.2.1 บรรยากาศในชั้นเรียน ส่งผลทางบวกต่อค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบ(NT) นักเรียนกลุ่มสูง เป็นแนวทางสำหรับครูภาษาไทย บรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนยิ่งขึ้น ควรมีการจัดห้องเรียนที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้อย่างยิ่ง การมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างครูและนักเรียน และ

ระหว่างนักเรียนกันเอง จะสร้างโอกาสให้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้และส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน และการเรียนรู้ต้องมีกิจกรรมร่วมกัน นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นหรืออภิปรายร่วมกัน จึงทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เยาวลักษณ์ ศรีสุนทร (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นตัวแปรที่เป็นสาเหตุทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และพนิดา หมื่นชานา (2553 : 124) ได้ศึกษาผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นตัวแปรที่ส่งผลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นักเรียนกลุ่มต่ำ

2.2.2 คุณภาพการสอนครูภาษาไทยส่งผลทางบวกต่อค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบ (NT) นักเรียนกลุ่มต่ำ แม้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเป็นแนวทางสำหรับครูที่สอนภาษาไทยเพื่อคุณภาพที่ดีของนักเรียนครูควรมีการปรับปรุงการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูให้คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งได้แก่ ความสามารถในการเสนอบทเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมการเสริมแรงที่สอดคล้องกับผู้เรียน การค้นหาข้อมูลย้อนกลับ การแก้ไขข้อบกพร่องและการให้คำแนะเพิ่มเติมจากชั้นเรียนสอดคล้องงานวิจัยของ กอบชัย โพธินาแค (2546 : 86) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพการสอนของครูภาษาไทยมีอิทธิพลทั้งทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย และ จุฬารัตน์ ออบมาลี (2553 : 79-80) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลการประเมินคุณภาพระดับชาติ วิชา คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรปัจจัยคุณภาพการสอนของครูต่อวิชาคณิตศาสตร์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เขตพื้นที่ การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1

2.3 ผลการเปรียบเทียบระดับห้องเรียน นำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยตัวแปรระดับนักเรียนเป็นตัวแปรตาม

2.3.1 ผลการเปรียบเทียบระดับห้องเรียนกลุ่มสูง นำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยความรู้พื้นฐานเดิม และสัมประสิทธิ์ถดถอยสภาพแวดล้อมทางบ้านเป็นตัวแปรตาม ตัวแปรที่ส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยสภาพแวดล้อมทางบ้าน คือ คุณภาพการสอนครูภาษาไทย มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนที่ครูมีคุณภาพการสอนดี มีแนวโน้มที่นักเรียนจะมีคะแนนผลการสอบ (NT) สูงด้วย

คุณภาพการสอนของครูภาษาไทย ผลวิจัยพบว่า คุณภาพการสอนครูภาษาไทยมีอิทธิพลต่อคะแนนผลการสอบ (NT) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่า ห้องเรียนที่ครูมีการวางแผนและเตรียมการสอน การจัดเนื้อหา กิจกรรมมีสื่อการเรียนการสอนกระบวนการเรียนรู้ และกลวิธีต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการประเมินผล เพื่อให้การเรียนรู้ของนักเรียนบรรลุตามจุดหมาย รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนมีผลการสอบ (NT) สูงขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มิญช์มโนส วรณมรินทร์ (2544 : 91) กอบชัย โภธินาแค (2546 : 84) นวรัตน์ ประทุมดา (2546 : บทคัดย่อ) สุชาติ หอมจันทร์ (2546 : บทคัดย่อ) กรวิภา สนวนบุรี (2546 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวไว้ในงานวิจัยว่า คุณภาพการสอนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

2.3.2 ผลการเปรียบเทียบระดับห้องเรียนกลุ่มต่ำ นำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยความรู้พื้นฐานเดิมและสัมประสิทธิ์การถดถอยเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย เป็นตัวแปรตามตัวแปรที่ส่งผลต่อค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยความรู้พื้นฐานเดิมและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ทั้งคุณภาพการสอนครูภาษาไทยและบรรยากาศในชั้นเรียน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิจัย พบว่า บรรยากาศในชั้นเรียนและคุณภาพการสอนครูภาษาไทยเป็นตัวแปรส่งผลทางบวกต่อค่าเฉลี่ยคะแนนผลการสอบ (NT) นักเรียน กลุ่มต่ำ แม้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเป็นแนวทางสำหรับครูที่สอนภาษาไทยเพื่อคุณภาพที่ดีของนักเรียนครูควรมีการปรับปรุงการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูให้คุณภาพของการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งได้แก่ ความสามารถในการเสนอบทเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมการเสริมแรงที่สอดคล้องกับผู้เรียน การค้นหาข้อมูลย้อนกลับ การแก้ไขข้อบกพร่อง และการให้คำแนะเพิ่มเติมจากชั้นเรียน และบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญ บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นสภาพแวดล้อมที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนกับนักเรียนที่เอื้อสนับสนุนให้เกิดความกระตือรือร้น มุ่งมั่นในการเรียน และลักษณะห้องเรียนมีบรรยากาศที่เหมาะสม เรื่อง ความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความเพียงพอโต๊ะเก้าอี้ สอดคล้องกับงานวิจัย ของ เยาวลักษณ์ ศรีสุนทร (2551 : บทคัดย่อ) บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นตัวแปรที่เป็นสาเหตุทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และ พิมพ์ประภา อรัญมิตร (2552 : 144) ตัวแปรบรรยากาศในชั้นเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนรายห้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นั้นพบว่าตัวแปรต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นเกิดจากภาพรวมผลที่ได้จะทำนายสมการนักเรียนทุกคนโดยสมการภาพรวมใช้ได้จริง งานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่ได้แยกสมการทำนายเป็น

นักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ กลุ่มสูงคือกลุ่มที่นักเรียนได้คะแนนค่าเฉลี่ย (NT) สูง กลุ่มต่ำ คือกลุ่มที่นักเรียนได้คะแนนค่าเฉลี่ย (NT) ต่ำ ไม่เหมือนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้กล่าวมา เพราะตัวสมการทำนายทั้งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ กลุ่มสูงกลุ่มต่ำต่างกัน สรุปผล จากการเปรียบเทียบ ผู้วิจัยตัวแปรที่ส่งผลต่อคะแนนการสอบ (NT) ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ส่งต่อผลการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา ตัวแปรระดับนักเรียนกลุ่มสูง ได้แก่ ตัวแปรเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยและตัวแปรระดับนักเรียนกลุ่มต่ำ ได้แก่ ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิม ตัวแปรระดับห้องเรียนกลุ่มสูง ได้แก่ บรรยากาศในชั้นเรียน ดังนั้น ควรอย่างยิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจะได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนานักเรียนด้านผลการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับนักเรียน ควรพัฒนาตัวแปรดังกล่าวให้มีศักยภาพเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้านตามศักยภาพ โดยเฉพาะตัวแปรระดับนักเรียน ตัวแปรเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย นักเรียนกลุ่มสูง ตัวแปรความรู้พื้นฐานเดิมนักเรียนกลุ่มต่ำ ส่วนตัวแปรระดับห้องเรียนกลุ่มสูง คือ บรรยากาศในชั้นเรียน ที่ส่งผลต่อผลค่าเฉลี่ยคะแนนการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา ดังนี้

เจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ครูผู้สอนควรปรับเทคนิคการสอนเพื่อสร้างบรรยากาศและเจตคติที่ดีต่อภาษาไทยให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนรักการเรียน สนใจและเอาใจใส่การเรียนมากขึ้น ทำให้การเรียนภาษาไทยประสบผลสำเร็จส่งผลถึงคะแนนการสอบ (NT)

ความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเรียนเรื่องต่อไป นักเรียนมีความรู้พื้นฐานที่ดี ก็จะสามารถนำความรู้มาใช้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับความรู้พื้นฐานเดิมวิชาภาษาไทย ควรมีการทดสอบพื้นความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ก่อนเรียนเรื่องนั้น ๆ ถ้าพบว่านักเรียนมีความรู้พื้นฐานต่ำ ก็ควรสอนซ่อมเสริม

บรรยากาศในชั้นเรียน บรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีจะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนยิ่งขึ้น ควรมีการจัดห้องเรียนที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้อีกขึ้น การมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างครูและนักเรียน และระหว่างนักเรียนกันเอง นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นหรืออภิปรายร่วมกัน จึงทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ความรู้พื้นฐานเดิม เป็นพื้นฐานในการเรียนเรื่องต่อไป นักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานเดิมสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างต่อเนื่องทำให้เรียนรู้ได้เร็ว ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนควรมีการตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อน หากนักเรียนยังมีพื้นฐานความรู้น้อยก็อาจจัดการสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาความรู้นักเรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการสอบ (NT) ด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการคิดคำนวณ (คณิตศาสตร์) ด้านการให้เหตุผล (วิทยาศาสตร์)

2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อ ผลการสอบ (NT) ด้านความสามารถทางภาษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. การวิเคราะห์พหุระดับนอกจากจะศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์พหุระดับของการวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) แล้วยังสามารถศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์พหุระดับของการวิเคราะห์ถดถอยของการวิเคราะห์สาเหตุ (Path Analysis) และยังสามารถแบ่งระดับของตัวแปรต้นออกเป็นสองระดับ สามระดับ หรือมากกว่าสามระดับได้ตามลักษณะของข้อมูล และตามความสนใจของผู้วิจัย